

u - ^lučeno u

Literate. Adu. künstlich, weislich. künstnu
modrù, fastópnu, vuzhénu.

učeno
van u

Rhetorice. Adv. nach der rechten kunst des re-
dens. módrú, vuzhénu po ti právi kúnshti tiga
govorjénia.

HIPOLIT: Dict. I , 573

učeno
uču *u*

Docte. Adv. künstlich, kunſhtnu, saftópnu,
vuzhénu.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis) ,198

učeno
um u

Perite. Adv. geschichtlich. urkěnu, festopnu,
iskřěnu, umětalnu.

HIPOLIT: Dict. I, 453

učeno
uč- u

Perdocte. Adv. gar künstlich. cilu kúnftnu,
vuzhénu, fastópnu.

učkalnica
uč

vel super petaurum se agitantes, et ofvillantes. oder auf der hutzschen sich bewegend, Vnd Rezschend oder hutzhend. ali na gugálnizi ali vuzhkálnizi se májati inu gugati ali vúzhkati.

uškajne

vu~

Vacillatio, das hin vnd widerschwanken tu sem
ter ke vuzhkájne, gúgajne, vágajne, sem ter ke
fatékanie, omahovájne, spotíkajne. Item ein
Umbeständigkeit. túdi éna nestanovíttnost, neob-
stojéztnost. zvíblanie.

nčkati
ov

vel super petaurum se agitantes, et osvillan-
tes. oder auf der hützschen sich bewegend, Vnd
Rezschend oder hutzhend. ali na gugálnizi ali
vuzhkálnizi se májati inu gugati ali vúzhkati.

vúzhkati
vúzh ~

Aufwägen eine thür. éne vráte vúzhkati, gúgati.
fores moliri.

učkati
učkati

Fluito, fliessen eines fliessens. se restéj-
kati, odtéjkati, pertéjkati, vseskufi tézhi,
schwanken, vpádati, vúzhkati, gugaláti, ali gú-
gati, omahováti, gugalízhiti.

učkati.
vuč-

Agito, hin vnd wider treiben, bewegen. fentër Re gnati,
pogánicati, napokojiti, májati, gíbatí, makatáti,
trefti, sllati, vukhvati, gúgati.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis), 24

vikati (x)

vu -

Vacillo, schwanken. se spotíkati, spotikováti,
se sem ter ke s'nogámi faplétati, vúzhkati,
gúgati, omahováti, vágati. Item Vmbeständig,
Zweyfelhaftig seyn. túdi nestanovíten, neobsto-
jèzh zvíbliv bíti.

učkati
učkajot'
vu ~

Džeda, ein gutschewagen. schlütten. en
wuchdajont wus, ali karkija. senj.

HIPOLIT: Dict. I, 573

u ~ učiv

Docilis, gelehrnsam, lehrhaft. sapopadeòzh,
sapopádliv, vuzhlíu, dóber sa vuk.

ucliv
ucliv

docibilis, ergreiflich, bald oder leichtlich
gelehret. sapientiv, uukliv.

učivo
učivo

Gelehrig, gelehrig. učivo, na učivě
самоу́чен, в' учивѣ. Docilis.

HIPOLIT: Dict. II, Fi

učivo
vuk

Tyrocinium, das lehrnen in lehrjahren. ta vuk,
ali vuzhėjne v' tih vuzhlivih léjtah. túdi léjtu
ali zhas tiga vuká.

učivo
u

Edocenter. Adu. lehrweise. N'énimú navúku,
vurhl'ivu, podvurhl'iva.

HIPOLIT: Dict. I. (~~P~~epis), 798

učljivost

docilitas, gelehrsamkeit. řapopádnořt,
ovndlivost, navndlivost, řařtop-
livost.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis) 1799

miljivski
var

Gymnasticus, das zu der Übung gehört. kar k'
skushájnu ali k'vúku shlíshi: shúlski, vu-
zhlívski.

uřlověiti
v.

Incarno, einfleischen. vmeřseníti, ozhlověj-
zhiti, vzhlovějzhiti.

vr
uřloveřiti se

Incarnor, eingefleischt vrerden. se vmeřseníti,
meřsù postáti, zhlóvik rátatì ali postáti, se
vzhlovéjzhitì, ozhlovéjzhitì.

vuznik
vuz -

Schuler, Lehrjung. schular, vuzhnik, vuzhéniz.
scholafticus, discipulus.

mönik
ver

Trunculus, lehrbuch. en fant, materi
de vunkij, en vunkéix, vunkijst.

HIPOLIT: Dict. I , 691

učník
učn

Jünger, lehrjung. jogèr, řhúlar, mlajřhi,
vuzhnýk. Discipulus.

HIPOLIT: Dict. II, 99

півник
ву

Rosdumler, Rosbereiter. koynski vuzhnyk, koyn-
ski ysdarnik. Equifo

učník

cau.

Hofmeister eines jünglings.en praecéptor, ali
vuzhnýk, podvuzhnýk é niga mladénizha.

Ephorus.

HIPOLIT: Dict. II,

95

učník
vu-

Auditor, Zuehörere, Jünger. poslušháviz, vuzhé-
niz, vuzhnyk, jogèr.

učenik
vu-

Abedarius, A b c schueller sch. A. b. c
shular, vučnik.

HIPOLIT: Dict. I. (~~Prepis~~), 1

uimik
u ~

Equiso, Rosabrichter: stallneott. Nöynski.
vunhvijk, ali Cavalariix: orhiitvik,
Hálssi: hlápir, ali fant.

učník
učn

Exercitor, der einen etwarinn übt. Gulsorg-
ger, factor. skusháviz vfhikáviz vuzhnýk,
temláviz, factòr, vádnik.

učenik

ученик

Scholasticus, ein schulknab. en shúlar, en
student, vuzhnyk.

ученик
ученик

Ludimagister, schulmeister, lehrmeister.
shumashter, shulmaster, vuzhenyĭk, vuzhnyĭk.

mönik

vu-

Abducio,
abducere discipulum à magistro. Einen Lehrling
von seinem Meister abbrechen. Einige verweichte
fragen magistro redvseti.

HIPOLIT: Dict. I. (~~Prepis~~), 1

učnik = učitel
učníci

uč

Pythagoras, ein philosophus, dessen Lehrjunger
fünf Jahre schweigend Zuhören müsten. en philo-
sophus, katériga vuzhniki so pet lejt molzhézhi
mogli niega poslušhati.

HIPOLIT, Dicty

nomenclatura regionum,
populorum etc.

17

živaveti se
z v

Vermino,

fulmine icta mox verminant. was Von der stral
getroffen ist, wird bald wurmstichig. kar je od
grúma vdárjenu, se řdájci vzhervový, ali zhervo-
jédnu postáne.

HIPOLIT: Dict. I , 703

ud

das ^Vertretten, Verräncken. svinenie, pre-
stople^Vnie, ali vun spähnenie éniga uda.
luxatio, ofsis diffectio ex Cotyle, ofsis
exemtio e fede.

nd

Verrenckung. svinénie, svyn, premáknenie éniga
uda. luxatio, distortio, depravatio membrorum.

HIPOLIT: Dict. II, 214

rud

rud

Glid des leibs. rud, glid. membrum.

HIPOLIT: Dict. II, 78

vud
vud

Gleich, gelench. zhlink, glid, vud, skleп.
articulus, Commissura, junctura, Compages.

HIPOLIT: Dict. II, 78

ud
vud

Vertretten, Verräncken. svíniti, glid prema-
kníti, vud spahníti, se prestopíti. luxare:
suo loco vel e fede eximere, ejicere: extru-
dere membrum.

HIPOLIT: Dict. II, 219

nd
vud

Sinn, empfindichkeit. pozhútek, obzhútek, pozhutli-
voft, obzhutlivoft, pozhútenie, vud. fensus.

ud
vud

Compages, fug, haft. sklep, sklen, sklenik,
klamfa, sprimek, vud, glyd.

ud
rud

Membrum, glid, ein jeder Theil des Leibs.
rud, glid, ex stéheru dejl bóga
shivóta. túdi ex glidik, ali vsléjjs
éne drúge ríslj.

HIPOLIT: Dict. I , 363

70

rud
rud

Articulus, gleich oder Glied, gelenk. glyd ali' rud,
zhlenk, eslep.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis), 57

ud
rud

Coles, das Mannlich glied. mofhri rud, ali fram.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepisi), 109

nd
nd

Articulatio. Adv. von einem glied zum andern. od
énige vnde eli glyda do drüsige.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis), 57

ud
vud

Membratim. Adu. von stuck zu stuck. od vúda
do vúda, od glída do glída, od kófsa do kófsa.

HIPOLIT: Dict. I , 363

ud
vud

Bimembris, das zweyfache glieder hat. kar
dvojne vude imá: dvojavúden, dvojavúdaft.

ud
vud

Articulatus, voll gleich oder glieder. poln vudou
inu glydou: tudi poln glydikou, vüdikou,
oreou: vudast, glydast.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis), 51

ud
udi

Dispertior,
dispertiri in membra. zertheillen. resvúditi,
v'glyde ali v'ude resdelíti.

ud
udi

Sensus, Sinn, Verstand, empfindlichkeit. pohú-
tik, obzhútik, pozhuténie, vum, údi, spozhutlívost.

HIPOLIT: Dict. I

, 599

ud
udi

56. svunájni vudi tige xklovéka.

HIPOLIT, Dict.:
Orbis pictus, FH

ud
udi

Symmetria, gleichmässigkeit, proportion.
enakomáŕsnost, glihmérjenje, gliha,
rávnupodóbnost, právu smerjenje, ali méra tih
vúdov éne podóbe.

ud - udi
vud

Glides abbrechen. vude poloniti. mutilare,
deartuare.

HIPOLIT: Dict. II, 78

ud
udi
vudi

Glidmas. sklépi, vudi, glidji tige shivóta.
artus, ftatura.

nod
udi
vudi

Membra Hominis Externa. Die äusserliche Glieder des Menschen. Sunájni vudi, ali glidi tiga zhlovéka.

ud
udi
vudi

Eluxatio, Verrukung der lieder. svin,
svinénie tih vudou.

ud
udi.
van

Contractura, Verklienerung, einziehung eines dings.
mángfhanie, ali okrázhenie ene rizhy: tudi sklú-
zhenie, skárzhenie tih vudou.

nd
ndi
nu -

Articulatus, mit gleichen oder glieder begabt,
oder unternhieden. si rudmi; ali glydmu
darováu, ali reslónken, restáven.

ud
udi'
ur -

Concrucior,
concruciari omni corpore. an allen gliedern ge-
peinigt werden. po cejlim shivótu po vřih vudih
inu glidih terpéjti.

ud
udi
va ~

Articulamentum, gelenk oder gleich am gliedern.
orlejski na vudih, zhlens ali orlejsisrke na
glydih.

ud
udi
vu -

Boškritis, das Dipulcin, gihl. pótigram, prity, ali
pritya: tudi flejerna bolehdina na rusih.

ud
udje
vu- -i

Artus, glieder, gliedmaßen. glydji, skleniki,
sklepi, vudji.

Up.: Dict. I., 52, ima: vudji.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis), 51